

terne, men der findes 33 i de jydskke Stifter, og af disse igjen det overveiende Antal i Viborg og Ribe Stifter. Det var til disse Embeder, at det var paataant at anvende denne Sum, og at anvende den efter en bestemt Regel til Supplerings af Bedkommendes Indtægt. Jeg troede saameget mindre, at der kunde være nogen Betænkelse med Hensyn til en sliq almindelig Foranstaltning, som man her ikke kommer ind i et forviklet Forhold, der siden skulde løses, men fik et klarere Forhold, idet man fik et bestemt rede Pengebeløb, som var tillagt vedkommende Embeder foruden de andre Indtægter, og som altsaa meget lettere lod sig drage ind under en almindelig Omordning, end hvis man skaffede dem Tillæg paa de Maader, man før har gjort, ved nemlig at tage en Stump af Tienden fra et Sted og kaste den hen paa et andet Sted o. s. v. — Hvad endelig angaaer Pastoralseminariet, saa har jeg vel nogen Betænkelse ved Forslaget, men jeg tør paa den anden Side dog ikke optræde med en decideret Modstand derimod. Jeg kan nemlig ikke nægte, at Pastoralseminariets Virksomhed slutter sig fortsættende til det theologiske Facultet, og jeg kan ikke andrage paa, at Staten særlig skulde bevilge Noget hertil, saalænge der ved Universitetet er et aarligt Overskud, hvorvel jeg her, som andre Gange, maa udtale, at dette Overskud tildeels er tilfede, blot fordi Universitetet har opsat, og endnu i nogen Tid maa opsætte, at andrage paa de Bevillinger til store Diemed, som der engang nødvendigviis maae komme frem, idet navnlig Bygningerne for Universitetets videnskabelige Apparater ville kræve betydelige Udgifter, og det er disse, som haves for Die, naar man har stræbt efter at opsamle et Overskud; men, som sagt, som Sagerne for Dieblisset staae, finder jeg ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund for mig til at modsætte mig den Nedsættelse og Overførelse, som Udvalget har til Formaal.

Svarfod: Det er ganske vist, hvad den høitærede Cultusminister i dette Dieblis sagde, at i Danmark findes 40, ja maaskee flere Præsteembeder, som, idetmindste efter min Anskuelse, maa anses uanstændig lønede. Det er ikke alene Tilfældet, at der findes det An-

tal, hvis Løn er under 600 Rbd., men hvad den høitærede Cultusminister ikke fremhævede, skal jeg tillade mig her at fremkomme med; der findes ogsaa Præsteembeder i Danmark, skjøndt saa, hvis hele Løn ikke engang er 300 Rbd. Som en Følge deraf skulde jeg for mit Bedkommende ikke have været uwillig til at stemme for det Tillæg, som her er foreslaaet, naar der ikke var en Ting i Veien, og det er, at der her i Rigsdagen saa stærkt og saa hyppigt er holdt paa Kirkens Eiendom i Modsetning til Statens Eiendom. Jeg frygter nu for, at, naar i sin Tid det Tidspunkt kommer, da der maa opgjøres mellem Staten og Kirken, naar den Tid kommer, da Kirkens Embedsmænd maa tillægges en fast Lønning, at det da, ligesom det er blevet sagt, at de og de Tiender, de og de Indtægter ere Kirkens, og dem kunne vi ikke røre ved, saaledes da ogsaa skal siges, at disse Tilskud ere engang givne til Kirken, de ere nu blevne Kirkens, og som en Følge deraf kunne vi ikke røre ved dem. Jeg skal ikke længere opholde det ærede Thing, men jeg skal dog tillade mig med Hensyn til Udvalgets Betænkning Nr. 5 at ytre et Par Ord. Hvorvidt det er rigtigt, at de 396 Rbd., som her staae, komme paa Cultusministerens Conto eller paa Domainernes Conto, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg skal benytte Leiligheden til at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at der forekommer mig at være en Ting, som det vel kunde være rigtigt, at Thinget udtalte sig om, nemlig hvorvidt man skulde blive ved, som hidtil, midt i Jylland at fremelsse en Tydshed, som der ikke har hjemme; det er saaledes Tilfældet, at i Frederikshøj Kirke prædiktes der bestandig tydsk, prædiktes tydsk for en Befolkning, der er dansktalende og ikke forstaaer tydsk, førend den i Skolen har lært det. Det er altsaa Tilfældet midt i Jylland, at man paa samme Maade fremelsker en Tydshed i Skolen og Kirken, som man i den største Deel af Sønderjylland har i mange Aar bestræbt sig for, gjennem Skolen og Kirken at fremkalde en Tydshed, hvor Folket var godt dansk. Jeg troer, at der var Anledning til at udtale, at det var paa Tiden at gjøre Ende paa et saadant Forhold for Frederikshøjs Bedkommende.